

dr hab. Rafał Kotwis prof. UAP
Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

Poznań, 05.2023 r.

RECENZJA
w postępowaniu habilitacyjnym
Pani dr Anny Bujak

Uchwałą nr 7/2023 z dnia 16.03.2023 zostałem powołany przez Radę Dyscypliny Artystycznej ASP we Wrocławiu w celu wykonania recenzji w postępowaniu habilitacyjnym Pani dr Anny Bujak.

Otrzymałem następujące materiały: (wersja papierowa i elektroniczna)

- Wniosek przewodni
- Kopię dyplomu przyznającego stopień doktora w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie artystycznej sztuki piękne
- Wykaz osiągnięć artystycznych i naukowych
- *Autoreferat*, składający się z rozdziałów:
 1. imię i nazwisko
 2. Uzyskane dyplomy stopnie naukowe lub artystyczne
 3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych
 4. Opis wskazanego osiągnięcia artystycznego *Eutopia, Świat Blasku*
 5. Informacje o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej
 6. Informacje o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę
- Anna Bujak - dzieło habilitacyjne - katalog
- Anna Bujak - Wykaz osiągnięć artystycznych
- Anna Bujak – portfolio – wystawy
- Anna Bujak – portfolio – kuratorskie, dydaktyka

1. Przedstawienie podstawowych danych o kandydacie:

Pani Anna Bujak urodziła się w 1979 roku w Opatowie.

W roku 2006 pani Anna uzyskuje dyplom z malarstwa *Eskalacja rzeczywistości* w pracowni prof. Ewy Pełki na Wydziale Sztuki, Akademii Świętokrzyskiej, (Uniwersytet Jana Kochanowskiego), w Kielcach. W roku 2008 broni tytułu mgra historii pracą pod kierunkiem prof. Wiesława Cabana, Instytut Historii, Wydział Humanistyczny, Akademia Świętokrzyska, (Uniwersytet Jana Kochanowskiego), Kielce. W 2011 uzyskuje dyplom mgra sztuki: *Archeologia form* - w pracowni rzeźby prof. Christosa Mandziosa na Wydziale Malarstwa i Rzeźby w Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta, we Wrocławiu, aneks z rysunku, prof. Przemek Pintał; (wyróżnienie). W 2017 popełnia rozprawę doktorską pt. *Metafory cienia* tym samym zdobywa stopień naukowy doktora sztuki w dziedzinie sztuki plastyczne w dyscyplinie sztuki piękne, nadany uchwałą Rady Wydziału Malarstwa i Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, promotor: prof. Janusz Kucharski; promotor pomocniczy: prof. uczelni Magdalena Grzybowska, międzywydziałowe studia doktoranckie ASP Wrocław

Pani Anna Bujak od 2011 roku zatrudniona jest w pracowni technik rzeźbiarskich - metal jako asystentka techniczna, prowadzonej przez prof. Janusza Kucharskiego na Wydziale Malarstwa i Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu. Od 2014 roku pracuje na stanowisku asystentki w pracowni metalu. W 2018 roku rozpoczyna pracę na stanowisku adiunktki w pracowni technik rzeźbiarskich – metal na Wydziale Malarstwa i Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu. W latach 2018-2022 prowadzi pracownię metalu, współpracując z as. tech. Januszem Jasińskim, kontynuując program pracowni stworzony przez prof. Janusza Kucharskiego opierający się na koncepcyjno – technicznym podejściu realizacyjnym. W pracowni prowadzi również zajęcia fakultatywne dla studentek/studentów z innych kierunków/wydziałów jak również dla osób z wymiany studenckiej Erasmus. W latach 2019 do 2022 prowadziła fakultet dla doktoranta z nowo otwartej Szkoły Doktorskiej - Ioannisa Anastasiou, według autorskiego programu. W latach 2017-2019 współtworzyła z ad Karoliną Freino przedmiot rynek sztuki dla studentek/studentów kierunku rzeźba. Przedmiot ten prowadziły według autorskiego programu zapraszając do współdziałania kuratorki, kuratorów z renomowanych ośrodków sztuki, wykładowców prawników, absolwentów. od 2019 roku prowadzi pracownię rzeźby dla studentek/studentów ceramiki I roku współpracując z as. Pawłem Czekańskim. W latach 2019 – 2021 była zatrudniona na Wydziale Malarstwa, gdzie prowadziła pracownię rysunku, rzeźby oraz kompozycji dla studentek/studentów podyplomowych studiów niestacjonarnych

2. Przedstawienie podstawowych danych o obowiązujących przepisach prawa na dzień wszczęcia ocenianego postępowania habilitacyjnego:

Stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:

- 1) posiada stopień doktora;
- 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:
 - a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami

wydanymi na podstawie art. 267 kryteria ewaluacji jakości działalności naukowej ust. 2 pkt 2 lit. a, lub

b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 kryteria ewaluacji jakości działalności naukowej ust. 2 pkt 2 lit. b, lub

c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;

3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

3 2. Osiągnięcie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może stanowić część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego.

3. Obowiązek publikacji nie dotyczy osiągnięć, których przedmiot jest objęty ochroną informacji niejawnych.

3. Przedstawienie informacji o ocenianych osiągnięciach naukowych, w tym:

- tytuł osiągnięcia: *Świat Blasku* - Cykl prac prezentowanych na wystawach: *Eutopia i Świat Blasku*

- ocena wskazanego przez kandydata osiągnięcia naukowego, w tym, czy stanowi ono znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny naukowej;

Świat Blasku to tytuł osiągnięcia artystycznego pani dr Anny Bujak. Jest to dzieło złożone z obiektów i instalacji, które były prezentowane na dwóch indywidualnych wystawach: *Eutopia*, Galeria XX1, Warszawa 2022 i *Świat Blasku*, Galeria, Zamek Sielecki, Sosnowiec 2022.

Realizacji towarzyszył katalog: *Anna Bujak. Świat Blasku*.

Prace zostały pogrupowane w cykle tematyczne:

Świat Blasku: Axis mundi, Narcissus, Pangea Ultima, Idea w płomieniach

Osobliwości/ Curiosities: Fetysz, Let's dance, Fleur-de-lis, Jednorożec, Syreny, Pętla,

Festung Europa: Utopia/Utoya, Serbia aż po Tokio, Eutopia

Plutopia: Stress test, Bubble of troubles

Przechodząc do autoreferatu zaczynamy od *Wprowadzenia*, w którym to autorka nakreśla tło powstania dzieła habilitacyjnego. Wprowadza czytelnika w swój świat opierając się na wcześniejszych doświadczeniach. Opisuje swój dyplom magisterski (wyróżnienie *Najlepsze Dyplomy ASP 2011* w Gdańsku oraz Nagroda Rektora krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych na II Biennale – *Dyplom Początek Drogi* (2013) oraz doktorat. Prace te i sposób myślenia miały duży wpływ na późniejszą twórczość. Jak sama pisze: „Prace, które powstawały przez kolejnych sześć lat po doktoracie, korzystały z osiągnięć, jakie wypracowałam od czasu dyplomu. Pojęcia, które definiowały moją pracę artystyczną, to obiekt, trauma i afekt...”

Trauma - tak nazywa się następny rozdział, w którym autorka przybliżyła nam swój pogląd na pojęcie, jak i samo przeżycie związane z traumą. Celnie implikuje, że dzieło nie koniecznie musi przedstawiać samą traumę, ale może ją ujawniać dzięki wewnętrznej dynamice afektywnej.

Jako pierwsze prezentowane jest dzieło *Utopia/Utøya*, jest to prosta kompozycja będąca instalacją z liter świetlnych. Praca skupia się na pewnym zdarzeniu na Norweskiej wyspie. Myślę, że te dwa słowa bardzo dobrze ze sobą współgrają na każdej płaszczyźnie. Samo działanie pracy oparte jest na pewnej nieuważności ludzkiego postrzegania. Gra słów, relacja odbicia, sprawia, że w pierwszej chwili nie odczytujemy poprawnego przekazu. Co ma też duże znaczenie dla odbioru i gry z widzem. Następną pracą jest *Serbia aż po Tokio* duża solidna metalowa konstrukcja oparta na fraziesie z lat dziewięćdziesiątych, kiedy to serbski klub piłkarski w Tokio wygrał Puchar Interkontynentalny. Sama praca nie dotyczy jednak frazesów. Napis często wykorzystywany był przez serbskich nacjonalistów. Takie napisy widywano w zniszczonych wioskach w Kosowie. Przechodzimy do pracy *Eutopia*, jest to zarys mapy Europy, zbudowany niby z kamyczków, peretek na białej ścianie. Kiedy podchodzimy bliżej zauważamy ciąg zębów, które budują mapę. U odbiorcy dochodzi do pewnego zdziwienia, poczucia zniesmaczenia, pewnej odrazy, może nawet strachu. Ludzkie zęby, paznokcie czy włosy mają przedziwną cechę pożądania i wstrętu. Artystka żongluje tymi znaczeniami komunikując się z odbiorcą. W obiekcie *Pętla* pani Anna używa tym razem włosów, z których upleciony jest sznur. Prosta szubienica i sznur z włosów wystarczają aby dosadnie trafić do odbiorcy.

Następny rozdział nazywa się *Utopia*, Autorka zaznacza, że jej utopią jest książka i sztuka, nie postrzega jej w kategoriach nam dobrze znanych. Istotny jest dla niej paradoks źródła słowa utopia. A potrzeba zainteresowania się tematem był okres pandemii, odizolowania. Tak powstała seria *Osobliwości* w dużym skrócie dla przyjemności. Jak pisze autorka: „Cel, jaki mi przyświecał, najlepiej wyraża zdanie Jacquesa Rancièr: „widza trzeba uwolnić od pasywności tego, kto tylko patrzy, kto ulega fascynacji [...] Trzeba mu zaferować spektakl osobliwy, nietypowy, zagadkę, która wciągnie go w dociekanie na temat przyczyn swej osobliwości”

Pierwsza z prac *Fetysz* to ready made – skórzane buty kobiece z imitacją ludzkich zębów w miejscu suwaka. Warto wspomnieć, że praca ma pewne konotacje z Meret Oppenheim. Autorka znowu bawi się z odbiorcą wykorzystując pewne atrybuty kobiecości. Z jednej strony pragnienie, fascynacja z drugiej strach. Praca *Fleur-de-lis* - to instalacja złożona z symbolu kwiatu lili, stołu, zdjęcia, rękawic damskich i tapety. Autorka z jednej strony nawiązuje do kultury francuskiej, stanu rycerskiego, symbolu Maryi Dziewicy. Z drugiej strony do piętnowania pracownic seksualnych i złodziei. W tle pojawia się wybuch atomowy. Świat naznaczony nuklearnym cudem. Francja i Rosja dominują. Praca *Druga natura* to wykonane z brązu, patynowane na czarno rośliny, które umieszczone na ścianie stają się oczywistym trofeum. Artystka nie ukrywa, że wprost nawiązuje do męskiego przyrodzenia. Praca miała dotyczyć męską stronę odbiorców. Nawiązywać do aspektów wstydu, ciekawości, podglądania. *Invisible Pink Unicorn* to idea do której odnosi się praca *Jednorożec* wykonana z dwóch naturalnych rogów pomalowanych na różowo. Żeby ujrzyć co jest w środku należy zniszczyć obiekt. A może nawiązując do różowego jednorożca czy też rasowego ateisty, po prostu przewrotnie uwierzyć. Ostatnią z cyklu jest praca *Syreny*. Nawiązuję do naj słynniejszej sceny fresku z kaplicy Sykstyńskiej – stworzenia Adama jak i do mitologii związanej z Syrenami. Symbolem uwodzenia, wabieniem ku śmierci. Jak pisze autorka: „Usłyszeć śpiew syren i przeżyć to jak zaakceptować to, co od siebie odpychamy, stworzyć płaszczyznę porozumienia i pozwolić bez lęku żyć „innemu” obok nas lub w nas.”

Pani Anna podsumowując cykl *Osobliwości* pragnie żeby rozumieć go jako cykl prac feministycznych i chce żeby były tak odbierane.

Przechodzimy do rozdziału *Świat Blasku* tu znowu pojawia się wątek feministyczny tym razem z siedemnastego wieku. Tytuł nawiązuje do angielskiej pisarki Margaret Cavendish. Prace złożone na cykl są odpowiedzią na terror pandemii, traumy, uprzedzenia i związany z tym

gniew. Prace powstają w oparciu o literaturę, film, dzieła innych twórców, a katalizatorem są osobiste emocje i doświadczenia artystki.

W pracy *Axis Mundi* pani Anna próbuje odnaleźć równowagę wyznaczając swoją oś czasu, świata. Nawiązuje do drzewa logarytmicznego, (André Gide), do Igdrasil (mitologia Nordycka) buduje dużą konstrukcję, niekoniecznie regularną, która pnie się ku niebu, stanowiąc swego rodzaju totem wyznaczający centrum.

Istotnym aspektem wydaje się dwuznaczność słowa Blask. Z jednej strony objawienie, z drugiej reset który wszystko pochłania. Olśnienie i oślepienie.

Tego typu blask towarzyszy np. także wybuchom atomowym. Tak przechodzimy do następnego rozdziału i zawartych w nim obaw. *Plutopie*, rozdział nawiązuje do Książki Kate Brown *Plutopia. Atomowe miasta i nieznanne katastrofy nuklearne*. Cykl prac *Stress test* (termin zapożyczony z bankowości) dotyczy prób nuklearnych np. w *Semipałatyńsku* (Kazachstan) –*Storax Sedan* (USA) oraz *Chagan*(ZSRR) Rzeźby są dwuwymiarowe wykonane z brązu, pomalowane farbą *musou black*, która pochłania światło. Kształtem nawiązują do wyżej wymienionych eksplozji.

Praca *The Bubble of Troubles* została zainspirowana fotografiami, które wykonano podczas testów nuklearnych Tumbler-Snapper. Praca nawiązuje do momentu eksplozji, zapisanej na fotografii aparatem o migawce 1/1000 s. Autorka skrupulatnie przedstawia cały proces wybuchu, analizuje wskazany moment i stara się go przenieść w świat natury. Dzieła skalą starając się zdominować przestrzeń jednocześnie tworząc lekką formę pozbawioną ciężaru.

Przewrotne działania odbierania formie kształtu widzimy w następnej pracy *Pangea Ultima* - to czarna dziura pochłaniająca wszystko. Artystka przedstawia formę globusa pomalowanego ponownie czarną farbą *musou black*. Efekt globusa, ziemi jako czarnej dziury daje do myślenia. *Na zakończenie – historia miłosna*, ostatni rozdział dotyczący dzieła habilitacyjnego. Jak pisze Artystka „Lubię dwuwymiarowość i jestem niewolnicą symetrii. Lubię kruchość i subtelność przedmiotów, lubię kiedy tworzone przeze mnie obiekty są takie właśnie.” Za cel stawia sobie nie lada zadanie – szukanie prawdy- czyżby następna utopia? Praca *Narcissus* to element wykonany na kształt oczu oparty na plastikowych opaskach zaciskowych, które imitują długie rzęsy. Ma to za zadanie ilustrować niemożliwą do spełnienia historię miłosną. Dla pani Anny pragnieniem niemożliwego jest właśnie stosunek do sztuki. Jak pisze „Niestabilna konstrukcja, którą generuję i którą mogę nazwać swoją sztuką, jest moim odbiciem, w które jestem zapatrzona.

Chcąc podsumować dzieło habilitacyjne można zauważyć kilka istotnych elementów ważnych dla Pani Anny Bujak. Na pewno dominuje swego rodzaju strach i obawa. Pojawia się trauma, ważne kwestie utopijnych wizji świata okraszone czasami feministycznym akcentem. Jest artysta i jego dzieło. Wyczuwalny jest aspekt pewnej manifestacji, zdecydowanej i szczerzej. Pojawia się świat zewnętrzny i wewnętrzny artysty. Jednak istotna w tym wszystkim jest chyba próba oswojenia się z tymi przeżyciami. Mam wrażenie, że sztuka dla Pani Anny ma aspekt kojący. Autorka próbuje rozliczyć się z otaczającym światem poprzez swoje artefakty. Oswoić odbiorcę. Potrafi celnie dobierać środki wyrazu, które pozyskuje z różnych światów. Sięga w głąb historii, mitologii, literatury pięknej i wpisuje się w teraźniejsze realia. W działaniach pani Anny powstaje dziwna mieszanka swego rodzaju ironii z powagą sytuacji. Dzieła są poważne, nawiązują do ważnych zdarzeń, działań, faktów a jednocześnie mają w sobie lekkość przekazu artystycznego, który oswaja nas z przeżytą np. traumą. Cykl prac związanych z próbami nuklearnymi odbieram osobiście, pamiętam także Czarnobyl z dzieciństwa i piętno, które pozostawił. Pani Anna nie pozwala nam zapomnieć o środowisku, o wspólnym mianowniku człowieka i natury. Energii jakiej w niej drzemie. Patrzy na działania gatunku ludzkiego z

przymrużeniem oka, ale to oko jest krytyczne i celuje trafnie. Czy świat jest czarną dziurą, która się zapada, pochłania na płaszczyźnie idei i działań? Dużo egzystencjonalnych zagadek nie tylko związanych z bytem ale także z samą sztuką, może nawet rolą artysty. Trafny przekaz i dobór prac świadczy o dużej dojrzałości artystki. Zaproponowane rozwiązania i sposób realizacji potwierdzają zindywidualizowany stosunek do sztuki.

- informacja o spełnieniu przez kandydata kryterium dotyczącego wykazania się istotną aktywnością naukową lub artystyczną;

Przechodząc do aktywności naukowej i artystycznej kandydatki należy zaznaczyć, że przedstawiony materiał przygotowany jest bardzo solidnie i z dużym zaangażowaniem. Przekłada się to na pewien szacunek dla Pani Anny za pracowitości i rzetelność. Ale przede wszystkim za aspekt artystyczny.

Zaczynając od aktywności na tle wystawienniczym należy wspomnieć o dwunastu wystawach indywidualnych, które miały miejsce od doktoratu, czyli w okresie pięciu lat. Pani Anna wystawiała się min. we Wrocławiu, Łodzi, Częstochowie, Warszawie, Sosnowcu oraz w Serbii (Belgrad), Rumuni (Cluj-Napoca) oraz Ukrainie (Łuck).

Wystawy zbiorowe, których udało mi się naliczyć pięćdziesiąt sześć zaświadczać także o dużej aktywności habilitantki. Tu z kolei mamy m.in. takie lokalizacje jak: Kraków, Wrocław, Ostrów Wielkopolski, Wałbrzych, Morawę, Katowice, Sosnowiec, Częstochowę, Piotrków Trybunalski, Orońsko, Świdnica, Legnica, Ziębice, Wieluń, Gdańsk, Szklarską Porębę, oraz Drezno (Niemcy) i Cluj-Napoca (Rumunia). Prawie siedemdziesiąt wystaw pani Anny Bujak wskazują na dużą aktywność artystyczną i szeroki zasięg działalności. Przedstawiony materiał dokumentuje wszystkie wydarzenia uwierzytelniając artystyczną aktywność.

Ponadto kandydatka przez lata uczestniczyła min. w Międzynarodowym Sympozjum Sztuki w ramach cyklu Halo Wrocław Pałac w Morawie – *Było. Jest i będzie* (2017,2018,2019,2021).

Oraz w 2021 w II Sympozjum Sztuki Organizowanego przez Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku Temat: *Siły natury*. Do którego została zakwalifikowana w ramach konkursu.

Na wyżej wymienionych wystawach pani Anna prezentowała różne prace powstałe po doktoracie jak i ściśle z nim związane. Były to prace także związane z cyklem prac wchodzących w wystawy habilitacyjne. Jednak co najważniejsze powstały też nowe prace. W ramach sympozjum *Było, jest i będzie* powstał cykl kolaży *Powrót do Muhrau (Morawy)*, 2017; seria *Small Talk* 2018; obiekty *Tamte słodkie dni; Cisza*, 2018; *Ktokolwiek widział, ktokolwiek wie*, 2019; oraz *After 2020; Utopia. Możliwość wyspy*, 2020 i *Tysiąc lat*, 2021. Wymienić należy także *Schadenfreude* oraz *Cut/Paste* prezentowane na wystawie *Cut It Out* w Galerii Exit oraz w Galerii Konduktorownia w Częstochowie i *Border-line* pokazywanej na wystawie *Rytuał VIII Granica* w grudniu 2021 roku. Uwagę przykuwa wystawa i cykl prac *Morte si fata* i prace z cyklu *Stress Test – Semipałatyńsk/Alamogordo* czy *Zbrodniakara*, prezentowanej w galerii EXIT na wystawie *Ukraina!* w 2022 roku.

Pani Anna współpracuje także z otoczeniem społecznym i gospodarczym realizując np. w latach 2017 - 2022 statuetki konkursu - Inżynier Roku 2016, dla Dolnośląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, Wrocław (realizacja z Hubertem Bujakiem) czy 2017 -2022 Projekt i realizacja autorskich dyplomów dla uczestników konkursu Inżynier Roku dla Dolnośląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, Wrocław. W 2017- 2022 realizacja statuetek Sybilla – najważniejsze wydarzenie muzealne roku dla Narodowego Instytutu Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów, Warszawa.

Liczba powstałych prac i związana z nią aktywność budzi szacunek. Poruszane tematy świadczą o dużej wrażliwości i uważności kandydatki. Jej artystyczny sznyt nie rzadko podkreślany jest literaturą piękną, filmem czy innymi działaniami artystycznymi. Duża świadomość formy i treści. Poruszane problemy stanowią istotny aspekt egzystencji. Pojawia się pandemia, związana z tym trauma (zapewne nie tylko artystki). Kontekst utopi, wyspy, mapy, terytorium, granicy, sytuacji geopolitycznej na świecie. Aspekt czasu i przemijania. Artystka nierzadko korzysta z gotowych przedmiotów, łączy je w nowych kontekstach. Lubi używać takich elementów jak ludzkie włosy czy też zęby, które nabierają w kontekście prezentowanych prac nowego znaczenia. Bogaty kontekst znaczeniowy podparty wrażliwym spojrzeniem na świat. Na końcu należy nadmienić, że prace i teksty pani Anny publikowane były w ponad trzydziestu wydanych publikacjach: katalogach, czasopismach czy artykułach. Licznie cytowana była w źródłach internetowych.

- informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzujących naukę kandydata do stopnia doktora habilitowanego.

Na płaszczyźnie organizacyjnej i popularyzacyjnej pani Anna także jest bardzo aktywną osobą. Jako kuratorka czy współautorka organizowała ponad osiem wystaw krajowych i zagranicznych min. w 2018 *Przekrój/Section*, Galeria Casa Mattei, Cluj-Napoka, Rumunia, organizacja i współkuratorowanie z prof. M. Dworskim, dr. M. Kosibą, H. Bujakiem. W 2019 *Parallel Traces*, Galeria MD_S, Wrocław (współkuratorowanie oraz organizacja wraz z dr Mariuszem Kosibą) wystawy – rzeźbiarze z Cluj-Napoka, Rumunia, w ramach współpracy międzyuczelnianej katedr rzeźby czy 2021 *Punkt widzenia/ / точка зору*, Galeria Sztuki BOHCXY, Łuck, Ukraina organizacja i współkuratorowanie wystawy zbiorowej Wydziału RiMsz– wraz z ad. Mariuszem Kosibą. Współpracowała także z galerią EXIT organizując sześć wystaw. Jest pomysłodawcą idei MINIMALIA dla młodych artystów. W tym cyklu powstało ponad szesnaście wystaw (2017-2022). Oprócz tego współpracuje z Browarem Mieszkańskim w ramach wydarzeń Noc Muzeów, Festiwal Podwodny Wrocław, zorganizowała i kuratorowała ośmiu wydarzeniom. Bardzo ważnym punktem jest Sympozjum Sztuki. *Było, jest i Będzie* w latach 2017 – 2021 – początkowo współredaktorka publikacji Międzynarodowego Sympozjum *Było jest i Będzie* (wraz z Magdaleną Grzybowską i Markiem Sienkiewiczem), następnie współkuratorka jednego z najważniejszych wydarzeń artystycznych na Dolnym Śląsku. Należy wspomnieć także o dwóch dużych grantach: 2021 mega grant uczelniany na realizację monografii – *Wrocławska Rzeźba* (redakcja publikacji, finał grantu grudzień 2022) 2021 duży grant uczelniany na realizację wystaw indywidualnych w Belgradzie (Serbia) wraz z Mariuszem Kosibą.

Na płaszczyźnie uczelnianej pani Anna Przez kilka lat prowadziła plener im. M. Bogusza w Pleszewie, zorganizowała plener Cosmic Nature poprzedzony konkursowym naborem (open call) dla studentek i studentów rzeźby. Przez ponad jedenaście lat rozwijała pracownię metalu pisząc ogromną ilość wniosków aparaturowych. Angażowała się w sprawy wydziału i uczelni. (sekretarz egzaminów wstępnych, działania PRK, ustawa 2.0, Rada Szkoły doktorskiej)

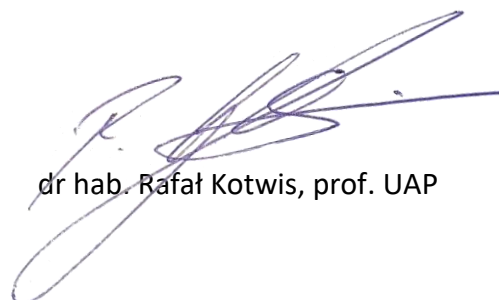
Jako pedagog rozpoczęła swą karierę w Katedrze Technik Rzeźbiarskich w pracowni metalu prof. Janusza Kucharskiego. Od 2017 do 2019 współtworzyła z ad. Karoliną Freino przedmiot rynek sztuki dla studentek/studentów kierunku rzeźba. Od 2019 roku prowadzi pracownię

rzeźby dla studentek/studentów ceramiki I roku wraz z as. Pawłem Czekańskim. Od 2019 do 2021 roku była zatrudniona na Wydziale Malarstwa, gdzie prowadziła pracownię rysunku, rzeźby oraz kompozycji dla studentek/studentów podyplomowych studiów niestacjonarnych. W roku 2020/2021 prowadziła zajęcia z malarstwa dla studentek/studentów Architektury na *Uniwersytecie Technologiczno-Przyrodniczym im. Jana i Jędrzeja Śniadeckich w Bydgoszczy* według autorskiego programu.

Była promotorką pomocniczą w trzech przewodach pracy doktorskiej (mgr. Pawła Czekańskiego, mgr. Wojciecha Małka i mgr. Marcina Michalaka). W ciągu ośmiu lat zrealizowała osiemnaście recenzji prac magisterskich; dwanaście od uzyskania stopnia doktora sztuki w styczniu 2017 roku. W dokumentacji fotograficznej można przyjrzeć się wynikom dydaktycznej pracy pani Anny. Dokumentacja jest sumienna i oddaje ducha idei pracowni metalu, rzeźby – kierunek ceramika czy pracowni rysunku.

Przechodząc do podsumowania recenzji i patrząc z dystansu na cały dorobek artystyczny, popularyzacyjny i dydaktyczny habilitantki wyczuwalne jest duże zaangażowanie pani Anny w każdą z wymienionych płaszczyzn. Z wielką przyjemnością przechodziłem przez następne segmenty pracy. Ilość zgromadzonego materiału, forma przygotowania i podania świadczą o dużej kulturze habilitantki. Można śmiało powiedzieć, że *Sztuka* jest po prostu całym życiem dla pani Anny, traktuje ją poważnie i z należyłym szacunkiem naukowca.

Biorąc pod uwagę przedstawioną pracę habilitacyjną pani dr Anny Bujak stwierdzam, że przygotowana praca jest oryginalną wypowiedzią twórczą i stanowi znaczący wkład dla sztuki, oraz że spełnia warunki określone w Art. 219 ust. 1. Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.), **dlatego wnioskuję do Rady Dyscypliny Artystycznej ASP we Wrocławiu o nadaniu dr Annie Bujak stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.**

dr hab. Rafał Kotwis, prof. UAP